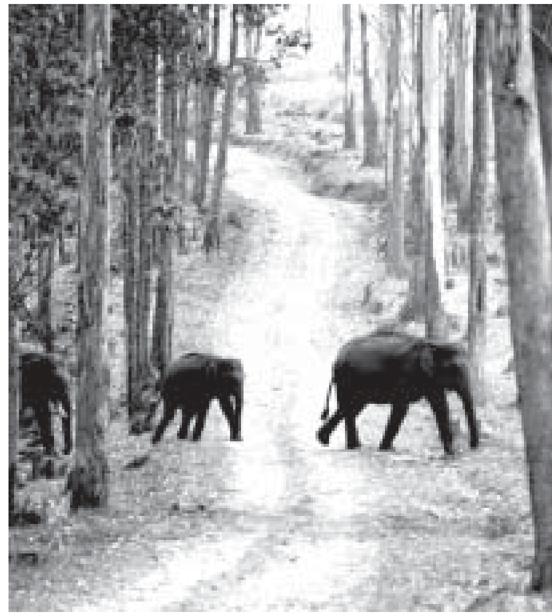

കേരളമന്ത്രിസഭയിൽ വന്യജീവികൾക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളേണ്ട വനം-വന്യജീവി വകുപ്പ് മന്ത്രി ബിനോയ് വിശ്വം ബന്ദിപ്പൂർ നാഷണൽ പാർക്കിനുള്ളിലെ രാത്രികാല ഗതാഗത നിരോധനം പിൻവലിക്കാൻ ബ്ലാംഗൂരിലേക്ക് കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങും മുമ്പ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ.

വന്യജീവി സംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് പറയാൻ ബിനോയ് വിശ്വത്തിന് എന്തവകാശം?

വയനാട് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതി

ഇതാ വീണ്ടുമൊരു വന്യജീവി വാരം. വയനാട്ടിലെ ജനങ്ങളെ വന്യജീവിസംരക്ഷണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം പഠിപ്പിക്കാൻ മന്ത്രി തന്നെ നേരിട്ടെത്തുകയാണ്.

വന്യജീവിസംരക്ഷണം പ്രധാനം തന്നെ. മനുഷ്യനും മനുഷ്യൻ ഇണക്കി വളർത്തുന്ന ഏതാനും മൃഗങ്ങളും കൃഷി ചെയ്യുന്ന കുറച്ച് സസ്യങ്ങളും ഒഴികെ, ജീവനുള്ള സകലതും വന്യജീവിയുടെ നിർവചനത്തിൽ പെടും. അമീബ മുതൽ ആനയും തിമിംഗലവും വരെ. ഭൂമിയിലുള്ള മൂന്നുകോടിയിലേറെ വന്യജീവികളിലോ രോന്നിനും അതിന്റേതായ ആവാസവ്യവസ്ഥയിലേ നിലനിൽക്കാൻ കഴിയൂ. അപ്പോൾ, വന്യജീവിസംരക്ഷണമെന്നാൽ ആവസവ്യവസ്ഥകളുടെ സംരക്ഷണമാകുന്നു. അല്ലാതെ ഏതാനും സുന്ദരമൃഗങ്ങളുടെയോ പൈങ്കിളികളുടേയോ സംരക്ഷണമല്ല.

ഭൂമിയിൽ ജീവനുത്ഭവിച്ചിട്ട് 350 കോടി വർഷമായി. ഈ സുദീർഘമായ കാലയളവിലെ അഭംഗുരമായ പരിണാമത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഭൂമുഖത്തെ ജൈവവൈവിദ്ധ്യം. ഏറ്റവും ഒടുവി ലത്തെ പതിനായിരം വർഷംകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ 350 കോടിവർഷത്തെ സൃഷ്ടിയുടെ 90 ശതമാനത്തിലേറെ തുടച്ചു നീക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ശേഷിക്കുന്ന അഞ്ചോ പത്തോ ശതമാനം കാടും പുൽമേടുകളും ചതുപ്പുകളും പുഴകളും നൽകുന്ന വിലമതിക്കാനാവാത്ത സേവനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുവേണം ഇനി ഭൂമി യിലെ ജീവിതം.

കഴിഞ്ഞ മൂറ്റമ്പത് വർഷമായി വ്യാവസായിക മനുഷ്യൻ ഉണ്ടാക്കിയ അന്തരീക്ഷമലിനീകരണത്തിൽ ഭൂമിയാകെ വെന്തുരുകുകയാണ്. ഒരിക്കലും വളരില്ലെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നടുന്ന പത്ത് മരത്തൈകൾക്ക് ആഗോളതാപനത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്താനാവില്ല. ദിനം പ്രതി ആയിരക്കണക്കിന് ജന്തു-സസ്യജാതികളാണ് ആഗോളതാപനത്തിന്റെ ഫലമായിത്തന്നെ വംശനാശത്തിന്റെ തമോഗർത്തത്തിലേക്ക് പതിക്കുന്നത്. ഒടുവിൽ, അറുന്നൂറു കോടിയും കവിഞ്ഞ് കുതിച്ചുയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യജാതിയും അടുത്തുതന്നെ ആഗോളതാപനം മൂലമുള്ള കാലാവസ്ഥതകർച്ചകളുടെ ഇരയായേക്കാം. അപ്പോൾ അങ്ങിങ്ങ് അവശേഷിക്കുന്ന അവസാനത്തെ പച്ചത്തുരുത്തുകൾ ഭൂമിയിലെ ജീവന്റെ ലൈഫ് ബോട്ടുകളായിരിക്കും. അവയിൽ കയറി രക്ഷപ്പെടാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുന്ന നമ്മുടെ മക്കൾക്കുവേണ്ടിയാണ് ശേഷിക്കുന്ന കാടും കടലും മലയും

പുഴയും കാത്തു സൂക്ഷിക്കേണ്ടത്, മറ്റൊന്നിനും വേണ്ടിയല്ല.

പക്ഷേ, ഭൂമിദേവിയുടെ മാറത്തെ ഹരിതകഞ്ചുകം പിച്ചിച്ചീന്തി രുധിരം മോന്താനുള്ള അടങ്ങാത്ത അത്യാർത്തിയാണ് മനുഷ്യൻ ഇപ്പോഴും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. കേരളവും ഇതിൽ നിന്ന് ഭിന്നമല്ല. ഇവിടെയിപ്പോൾ മൂങ്ങവേട്ടയ്ക്കും പാമ്പുപിടുത്തത്തിനും ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നത് സ്ഥിരം കുറ്റവാളികളും നായാടികളും മാത്രമല്ല. വിദ്യാർത്ഥികളും യുവാക്കളും അടക്കുമുള്ള പുരാഷാരം മുഴുക്കെയാണ്. ചോദിക്കാനോ, ആരുമില്ല.

മുമ്പ് കെ.പി. നൂറുദ്ദീൻ വനം മന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ, ഇതുപോലൊരു വന്യജീവി വാരാഘോഷം സുൽത്താൻ ബത്തേരിയിൽ നടന്നു. വന്യജീവി സങ്കേതങ്ങളിലെ കാടു കൾ വരെ വെട്ടി യൂക്കാലിപ്റ്റ്സും അക്കേഷ്യയും ബ്ലാക്ക് വാറ്റിലും മറ്റും നടുന്നതായിരുന്നു അന്ന് വനം വകുപ്പിന്റെ പ്രധാന പണി. നിരോധനം ലംഘിച്ച് ആനകളെ പിടിക്കുന്നത് മുഖ്യ വിനോദവും. 'ബോധവൽക്കരണം വേണം. ആർക്ക്?' എന്ന തലക്കെട്ടോടെ അന്ന് ഞങ്ങൾ ഇതു പോലൊരു ലഘുലേഖയിറക്കിയിരുന്നു.

യൂക്കാലിപ്റ്റസ് കൃഷിയും ആനപിടുത്തവുമൊക്കെ ഇന്നും തുടരുന്നു. അതിലും വിധ്വംസകമായ ചില കർമ്മപരിപാടികൾ കൂടി ഇന്ന് വനംവകുപ്പിനുണ്ട്.

വിനോദസഞ്ചാരമാണ് അവയിൽ മുഖ്യം. നാഷണൽ പാർക്കുകൾ അടക്കമുള്ള വന്യജീവിസങ്കേതങ്ങളും റിസർവ് വനങ്ങളും മുഴുവൻ വിനോദസഞ്ചാരികൾക്കായി തുറന്നിട്ടിരിക്കയാണ്. പെരിയാർ (തേക്കടി) കടുവാസംരക്ഷണ മേഖലയിലേക്ക് പ്രതിവർഷം ആട്ടിത്തെളിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നത് 5–6 ലക്ഷം മനുഷ്യരേയാണ്. വയനാട് വന്യജീവിസങ്കേതത്തിലേക്ക് രണ്ട് ലക്ഷവും. ഇത്തിരപ്പോന്ന, ദുർബലമായ ഇരവികുളത്ത് ഒരു സാധാരണ ദിവസം എത്തുന്നത് ആയിരം സന്ദർശകരാണ്. ഇത്രയും സന്ദർശകരെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഈ ആവാസ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് കഴിയുമോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു പഠനവും നടന്നിട്ടില്ല. വന്യജീവി സംരക്ഷണത്തിനായി ഉഴിഞ്ഞു വെച്ചിട്ടുള്ള കാടിനുള്ളിൽ നൂറ് കിലോമീറ്റർ വേഗത്തിലാണ് സദാസമയവും സ്വകാര്യവാഹനങ്ങൾ ഇരമ്പിപ്പായുന്നത്. വന്യജീവി സങ്കേതങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽപോലും വന്യജീവികൾക്ക് സൈ്വര്യമില്ല. പക്ഷിപാതാളത്തിൽ പക്ഷികളില്ലാതായതിന് കാരണം ടൂറിസം മാത്രമാണ്.

ലക്കും ലഗാനുമില്ലാത്ത വിനോദ സഞ്ചാരമാണ് തേക്കടിയിലും തട്ടേക്കാട്ടും ഉണ്ടായതുപോലെയുള്ള ദാരുണ അപകടങ്ങൾക്ക് കാരണം. ഇന്നത്തെപോക്കിൽ, വയനാട്ടിലും മറ്റ് വന്യജീവിസങ്കേതങ്ങളിലും ഇതിനേക്കാൾ വലിയ ദുരന്തങ്ങളാണ് പതിയിരിക്കുന്നത്. ദിവസവും പുതിയ ടൂറിസം പദ്ധതികൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഉറക്കെ വരാത്ത മന്ത്രിയും, വിനോദസഞ്ചാരികളെ സുഖിപ്പിക്കുന്നതാണ് തങ്ങളുടെ പ്രധാന കർത്തവ്യമെന്ന് ധരിച്ചുവശായിരിക്കുന്ന ഭൂരിഭാഗം വനപാലകരും (മറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്ന ന്യൂനപക്ഷത്തെ ഞങ്ങൾ നമിക്കുന്നു) ഇതിൽ നിന്നൊന്നും പാഠം പഠിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

നിന്ത്രണമില്ലാത്ത ടൂറിസമാണ് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാട്ടുതീയ്ക്ക് ഒരു പ്രധാനകാരണം. കഴിഞ്ഞ് വേനൽക്കാലത്ത് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതിയുടെ ഇടപെടലിന്റെ ഫലമായി വിനോദസഞ്ചാരം നിർത്തിവെച്ചപ്പോൾ വയനാട് വന്യജീവിസങ്കേതത്തിലെ കാട്ടുതീ അണയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ വിനോദസഞ്ചാരം നിയന്ത്രിക്കാൻ അന്ന് വനംവകുപ്പ് കൈക്കൊണ്ട തീരുമാനങ്ങളൊന്നും ഇന്നും നടപ്പാക്കിയിട്ടില്ല.

ലക്കും ലഗാനുമില്ലാത്ത വിനോദ സഞ്ചാരമാണ് തേക്കടിയിലും തട്ടേക്കാട്ടും ഉണ്ടായതുപോലെയുള്ള ദാരുണ അപകടങ്ങൾക്ക് കാരണം. ഇന്നത്തെപോക്കിൽ, വയനാട്ടിലും മറ്റ് വന്യജീവിസങ്കേതങ്ങളിലും ഇതിനേക്കാൾ വലിയ ദുരന്തങ്ങളാണ് പതിയിരിക്കുന്നത്. ദിവസവും പുതിയ ടൂറിസം പദ്ധതികൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഉറക്കെ വരാത്ത മന്ത്രിയും, വിനോദസഞ്ചാരികളെ സുഖിപ്പിക്കുന്നതാണ് തങ്ങളുടെ പ്രധാന കർത്തവ്യമെന്ന് ധരിച്ചുവശായിരിക്കുന്ന ഭൂരിഭാഗം വനപാലകരും (മറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്ന ന്യൂനപക്ഷത്തെ ഞങ്ങൾ നമിക്കുന്നു) ഇതിൽ നിന്നൊന്നും പാഠം പഠിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

ഈ ഘോരാന്ധകാരത്തിൽ ഒരു കൈത്തിരിവെട്ടമാണ് ബന്ദിപ്പൂർ നാഷണൽ പാർക്കിനുള്ളിൽ രാത്രികാലഗതാഗതം നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കർണ്ണാടക ഹൈക്കോടതി വിധി. നൂൽപ്പുഴയിലും മോയാറിലും വെള്ളം കുടിക്കാനെത്തുന്ന വന്യമൃഗങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്ന വിധി. നിരോധനം വൈകീട്ട് 6 മണി മുതൽ പുലർച്ചെ 6 വരെ നീട്ടണമെന്നും അത് കേരളത്തിലേക്ക് കൂടി വ്യാപിപ്പിക്കണമെന്നുമാണ് പരിസ്ഥിതി സംഘടനകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അതിനിടെ, നിരോധനത്തിനെതിരെ ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് പട നയിച്ചത്, കേരളമന്ത്രിസഭയിൽ വന്യജീവികൾക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളേണ്ട, വനം-വന്യജീവി വകുപ്പ് മന്ത്രി ബിനോയ് വിശ്വമാണെന്നുള്ളത് എന്തൊരു വിരോധാഭാസം! "എന്റെ പോഴത്തം, എന്റെ വലിയ പോഴത്തം" എന്ന് ഏറ്റുപറയുകയെങ്കിലും ചെയ്യാതെ കേരളത്തിന്റെ വനം-വന്യജീവിവകുപ്പ് ഭരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് എന്ത് അർഹത.